

S2E4. Side 9-pigen: Er hun et symbol på frisind, eller er det tid til at sige farvel til hende?

Henrik Qvortrup: Det er faktisk et af de spørgsmål, jeg hyppigst får stillet: Hvad nu med Side 9-pigen?

Mette Byriel-Thygesen: Ok, hvis jeg nu beder dig om lige nu mentalt at slå op på side 9 i en af Ekstra Bladets aviser, ville du så kunne fortælle mig, hvad jeg kan finde? Det tror jeg faktisk, at rigtig mange danskere kan, og selvom de aldrig nogensinde har ejet et eksemplar af avisen. For de fleste af os kender hende, Side 9-pigen. Hun er et fænomen, der har eksisteret siden 1976, og så har hun lige overlevet en MeToo-bølge, skiftende chefredaktører og også skiftende årtiers seksualmoral. Spørgsmålet er, om Side 9-pigen stadig den dag i dag er et symbol på frisind og frigørelse, ligesom hun var tilbage i 70'erne, eller om tiden i virkeligheden er inde til at sige pænt farvel til hende. Vi prøver i denne udgave at komme tættere på fænomenet på side 9. Mit navn er Mette Byriel-Thygesen. Jeg er kulturhistoriker med speciale i sex, krop og køn. Velkommen til.

Du lytter til Sexhundredetallet med Mette Byriel-Thygesen og Louise Lindblad.

Mette Byriel-Thygesen: I dag er vi så heldige at have to kvinder med her i studiet, og I har det tilfælles, at I faktisk begge to har været på side 9 i Ekstra Bladet. Men i hver sit årti, og ja, faktisk i hver sit århundrede.

Pia Fris Laneth: Årtusind.

Lara Denice: Ja! Ha ha!

Mette Byriel-Thygesen: Det er rigtigt.

Louise Lindblad: Det lyder faktisk virkelig godt. Ha ha!

Mette Byriel-Thygesen: Og den første gæst, vi har i dag, det er Pia Fris Laneth. Du var en af de allerførste Side 9-piger tilbage i 1979, da du var omkring 20 år gammel?

Pia Fris Laneth: Ja.

Mette Byriel-Thygesen: I dag er du journalist og forfatter til en række historiske bøger. Så på den måde er du jo en helt oplagt gæst i det her program. Det er rigtig dejligt at have dig med.

Pia Fris Laneth: Tak.

Mette Byriel-Thygesen: Og vores anden gæst er Lara Denice. Du har været Side 9-pige i de seneste syv år, og du er det stadigvæk.

Lara Denice: Yes. Jeg opgiver ikke. Så længe hun lever, så lever jeg også. Hun lever i mit blod.

Mette Byriel-Thygesen: Og du er jo selvstændig, og så er du sexolog og parterapeut-studerende.

Lara Denice: Yes.

Mette Byriel-Thygesen: Ja, velkommen til dig også.

Lara Denice: Det passer jo også rigtig godt ind.

Mette Byriel-Thygesen: Jamen, præcis. Det er et drømmepanel, vi har i dag. Og som altid har jeg jo også Louise Lindblad, journalist, ved min side.

Louise Lindblad: Ja. Jeg tror, vi kom til at sige 1979. Jeg har skrevet en fejl. Det er 1976, du var på side 9, ikke Pia?

Pia Fris Laneth: Jo, det var det.

Louise Lindblad: Det er min fejl, Mette. Det er ikke din fejl.

Mette Byriel-Thygesen: Men skal vi så ikke tage en tur tilbage til 70'erne?

"Yndigt var det
at få krøllet nogle lagner og glatte dem ud
og mærke natten på sin hud"

Mette Byriel-Thygesen: Godt. Pia, jeg synes, vi skal starte med at tage en tur tilbage til 70'erne, fordi den 1. juli 1976 introducerer Ekstra Bladet Side 9-pigen, og kun ti dage efter det sker, er en helt ung udgave af dig simpelthen at finde i avisen. Og vi har jo altså et billede her. Vil I prøve at beskrive, hvad I ser på billedet her?

Pia Fris Laneth: Jeg synes, at du skal få Denice til at beskrive det.

Lara Denice: Uh! Wow! Altså, jeg ser en smuk, smilende ung kvinde med en flot krop og struttende bryster, der går ude på stranden og er stolt og glad for, hvem hun er. Og hun ser virkelig frigjort ud. Altså, det er indbegrebet af en frigjort kvinde, jeg ser på her.

Mette Byriel-Thygesen: Tænker du det samme, Pia, når du ser på billedet?

Pia Fris Laneth: Det synes jeg er virkelig en skøn beskrivelse, fordi det var sådan, som jeg følte mig dengang. Altså, at lave nøgenbilleder var for mig en del af den tids frigørelse, som startede altså i 60'erne med... Man skal tænke, at hele den nøgenkultur, side 9, Ugens Rapport, alt det med at bruge piger på den måde som folde-ud-piger og blikfang, at det var en reaktion på 50'ernes forfærdeligt strenge seksualmoral, og det at sex var skamfuldt, og at kroppen derfor også var skamfuld. Og man kan slet ikke forstå de dér billeder og den følelse af frigjorthed, hvis man ikke lige tænker, at det først var i 1965, at vi fik P-pillen, og det var først i 1973, vi fik fri abort, og det var først i '69, at billedpornografien blev løsladt.

Indtil da var sådan nogle billeder forbudt. Det var frækt. Og den nøgne krop var skamfuld undtagen i ganske få sammenhænge. Børn så ikke deres forældre uden tøj på, og man skammede sig over sin krop. Kvinder var simpelthen snøret inde i bh'er i nylonstivere, nærmest korsetter af nylon til at snøre sig inde på alle mulige måder. Meget mere stramt end det dér shapewear-undertøj i dag, ikke?

Og det vil sige, at da der så kommer den dér eksplosion af materiel velstand og krav om personlig og seksuel frigørelse, så er det en bred bevægelse. Det er ikke kun ungdomsoprør. Det er alle folk, der gerne vil sprænge rammerne. Og det sker forskelligt for mænd og kvinder. For kvinder er det helt afgørende, det dér med p pillen og den fri

abort, fordi pludselig forsvandt angsten for seksualitet. Og det er det, man kan se på de dér Side 9-piger fra den tid. Det er, at lige pludseligt er det ikke farligt mere. Og det var det, der var vidunderligt. Og det er det, der stråler ud af den tids bare piger.

Louise Lindblad: Ja. Og for dig, Pia, altså sådan rent personligt... Skrev du ind til Ekstra Bladet som 20-årig, eller kan du huske, hvordan det fungerede?

Pia Fris Laneth: Jeg var... Altså, nu skal I holde fast. Jeg blev fotograferet til Ugens Rapport som en af de første rapportpiger, da jeg var 15.

Louise Lindblad: Ja, det er rigtigt. 15 år.

Pia Fris Laneth: Altså, jeg arbejdede i en bagerbutik og fik 15 kroner i timen. Og jeg fik 1500 kroner - 1500 kroner! - for en dags arbejde, hvor jeg bare skulle tage tøjet af.

Lara Denice: Det har så ændret sig særligt meget, lønningerne.

Pia Fris Laneth: Nej, det var jo vanvittig mange penge. Og mine forældre skulle skrive under, fordi jeg kun var 15. Og det gjorde de glad og gerne.

Louise Lindblad: Var det så en nem måde at tjene penge på for dig? Eller var det mere sådan et politisk projekt om at frigøre kroppen? Kan du huske det?

Pia Fris Laneth: Altså, for mig var det den naive udgave. Når man er 15, så er man jo meget sådan flyvsk, ikke? Så for mig var det også et frigørelsesprojekt. Altså det dér med at være nøgen, og hvorfor skulle det være problematisk, og selvfølgelig skulle man det. Først og fremmest handlede det om, at jeg skulle tjene penge til en sommerferie. I dag bliver de dér - ikke dét billede - men de dér billeder, hvor jeg er 15 år i Ugens Rapport betegnet som børnepornografi og er forbudt. Og da jeg fandt ud af det, blev jeg helt målløs. Hvad for noget!? Pornografi!? Hvor har I fået det fra!? Det er en helt anden måde at se billederne og opleve billederne på end dengang.

Mette Byriel-Thygesen: Hvad fik du af reaktioner dengang på billederne?

Pia Fris Laneth: De kom lige, da jeg begyndte at gå i gymnasiet. Jeg var næsten lige begyndt at gå i gymnasiet. Det var nogenlunde samtidig med, at der kom den første kvinderødstrømpegruppe på Frederiksberg Gymnasium. Så det var en tid med mange sammenstød. Men jeg var jo bare en almindelig gymnasieelev. Altså hippie og røg hash og drak for mange øl og skulle prøve at have sex med mange drenge. Og enormt almindeligt. Så på den måde tror jeg, at den eneste strenge reaktion fik jeg fra mine kemi-lærer. Han kunne simpelthen ikke have det. Altså, han kunne simpelthen ikke have det. Nej. Så der var nogle stærke reaktioner fra nogle enkelte klager og nogle drenge, der drillede med at sætte det dér folde ud op på den tavle, man hev ned i matematiktimen og sådan noget. Det var måske ikke helt sjovt.

Men altså, jeg synes, at det blev taget som sådan, "Nå, hun har bare været..." Det var også en tid. "Hun har bare været... Det er godt nok lidt mærkeligt, men altså okay, hun har så været nøgen i Rapporten. Hvad skal man stille op? Men altså, hun kan jo drikke øller og ryge tjubang er ligesom os andre, så hvad er problemet?" Altså, det var egentlig ikke noget.

Louise Lindblad: Nej. Nu tænker jeg, at vi lige spoler tiden lidt frem. Nu kigger jeg på dig, Lara Denice, og det er faktisk... Altså, nu tænker jeg, at nu fik du lov til at beskrive, hvad du så på et billede af Pia, så Pia, nu får du lov til at beskrive, hvad du ser her. Både det billede jeg sidder her med og så også det, jeg har hængt op på væggen ved siden af os i midten. Det er også Lara, der hænger der. Hvis du prøver at beskrive, hvordan de her billeder ser ud...

Pia Fris Laneth: Altså, jeg ser en kvinde, der er iklædt undertøj, som rødstrømpebevægelsen kæmper for at frigøre sig fra. Og det handler jo om, at dengang var... Altså, det er faktisk rigtig godt, at I tager de billeder dér, fordi rødstrømpebevægelsen pakkede det dér ned i sorte affaldssække på Rådhuspladsen og smed det ud. Man siger, de brændte bh'erne. Det gjorde de ikke. De puttede dem bare i affaldssække. Og det var i en protest mod objektiviseringen af kvinder, kun at gøre kvinder til sexobjekter. Og vi skal altså 20-30 år frem, før man så i 80'erne begyndte at gøre oprør mod at gå bh-løs og ikke måtte lege med sit seksuelle udtryk og sit kvindelige udtryk. Så der kom pushup-bh'en tilbage igen. Og så kom så Madonna med korsetterne og det dér. Hun puttede sidst i 80'erne alt undertøjet udenpå og nærmest gjort grin med det. Totalt spidse bh'er, torpedo-bh'er. Så jeg ser altså en bevidst brug af kvindelighedens seksuelle

rekvisitter. Den del af kvindeligheden, der er en maskerade, kan man kalde det. Som I kan se på de dér 70'er-billeder er fuldstændig væk.

Louise Lindblad: Det har vi hængt ved siden af. Vi har simpelthen hængt 70'er-billederne her til højre for os på væggen og så er billeder fra år 2000 og frem til venstre, så vi kan se forskellen. Men Lara Denice, nu tænker jeg, du får lov til at fortælle, hvorfor du får taget billeder til side 9. Altså din udgave af det.

Lara Denice: Jamen, det er faktisk stadig et oprør for mig - bare på en anden måde. Fordi nu er det, som om man skal pakke sin seksualitet ned, men samtidig skal du også pakke den op på samme tid. Det er så forvirrende. Det er så modsatrettede signaler. Nu laves der musikvideoer, hvor de ligefrem penetrerer hinanden for åben skærm, men det er skamfuldt at være Side 9-pige, åbenbart, fordi så er man måske et offer eller et eller andet, fordi man udstiller sin krop. Og det er simpelthen, fordi jeg synes, den dér feminisme-isme er meget sådan radikalt. Altså, hver gang der er noget med -isme, så går det altid i mine øjne lidt op i.... det bliver lidt for alvorligt. Jeg har gjort det, fordi jeg vil gerne vise, at vi kvinder kan godt stå frem og vise vores egen krop uden at være et offer. Og det sjoveste er, at dem, der oftest ser kvinder som ofre, det er kvinder selv. Jeg har oplevet feminister, som synes, at det er at seksualisere sig selv og objektivisere sig selv. Men er det ikke mere udsømmende end... Altså, det er jo dem, der objektiviserer os selv til et eller andet skamfuldt, når man ser på den kvindelige krop.

Louise Lindblad: Ja. Hvad tror du, det handler om? Hvorfor tror du, at nogle af de her feminister, du taler om, mener, at du objektiviserer dig selv? Tror du, det er æstetikken omkring det? Nu kan vi se på forskellen på 1970'er-billederne og billederne fra år 2000, at der er en stor forskel på æstetikken. Altså, man kan måske tale om, at æstetikken i dag er mere pornoæstetisk. Du bliver nødt til at forstå mig ret, fordi en kunstner som Tessa, for eksempel, kører den samme. Så æstetikken har ændret sig. Tror du, det er, fordi man tænker, "Den her nye Side 9-pige prøver at leve op til, hvad mænd synes er dejligt"?

Lara Denice: Nej, altså jeg ser det mere som, at vi prøver at være frigjorte også rigtig meget, fordi vi er tydeligvis ikke lige så afslappede som på det andet billede, kan jeg se. Men det er også bare, fordi vi har de her retningslinjer om, at det må ikke være ud af

boksen. Det er meget sådan, at hvis jeg kommer med en ide, så "Aaarh!" Der er meget nøje ramme for, hvad det må være.

Louise Lindblad: Altså inde på Ekstra Bladet eller hvad?

Lara Denice: Ja, hvordan det må se ud, og hvad vi må skrive. Man bliver censureret i, hvad man må skrive, hvad man må have på, hvordan man skal posere. Det er sådan ret meget de samme poseringer, synes jeg.

Pia Fris Laneth: Hvis du selv skulle lave et billede, hvordan ville du så lave det - helt efter din egen lyst?

Lara Denice: Jamen, jeg har lavet flere billeder, som også er helt nøgne og sådan noget. Men det er, fordi der er noget med, at der skal være en serie med helt undertøj, så er det nogle, der skal være topløse og nogle, der skal være nøgne. Det er meget sådan sat i bås i dag. Men i det hele taget handler det om, at det er meget opstillet fotografisk. Vi kan også se, at det bliver meget glamouriseret med sådan nogle glitrende blade og sådan nogle ting. Og det er så blevet stilen i dag.

Mette Byriel-Thygesen: Nu spurgte jeg om, hvad Pia fik af reaktioner i 70'erne. Hvilke nogle reaktioner har du mødt? Altså, også bare fra dit eget bagland, dine venner og din familie og sådan noget. Er det lige dele fordømmelse og måske også respekt for, at du står ved din krop og er stolt af den, og hvordan du ser ud? Eller hvordan reagerer folk?

Lara Denice: Jamen, jeg må indrømme, at jeg oplever nærmest aldrig fordømmelse, selvom jeg lever et meget fordømmelsesfuldt liv. Altså nej, de fleste synes, det er meget sejt. Og mændene synes, det er herrenice Hvis jeg siger det dér, så er de bare mega-savlende.

Louise Lindblad: Hvad er de?

Lara Denice: Altså, mænd er helt vilde med det. Og det kan godt være, vi kvinder siger, "Uha en Side 9-pige," eller, "Ej, hun er stripper!" eller, "Hun er ditten og datten!" Men mænd elsker det. Du vil bare ikke giftes med det! Ej, ha ha ha! Ej, nej, nej, nej. Det, jeg mener, er, at jeg tror, det er nogle få mennesker, der egentlig har noget imod det, fordi

de fleste er egentlig meget cool. "Ja, okay, fint. Hvis hun vil det, cool nok." Og nogle synes, "Det er da meget sejt. Det turde jeg ikke selv." Og mændene synes, det er fint. Altså, så det er et symbol på, prøv at høre her: Hold nu op med alt det dér -isme. Om det er mandsisme eller kvindeisme eller radikalisme, eller hvad det nu er. Prøv at høre, jeg er en kvinde, jeg har det godt med mig selv, jeg ved, det kræver nosser at står deroppe. Men jeg siger, "Prøv at høre her, kære medsøstre. I skal ikke lade jer fordømme. Bare være jer selv. Det er helt okay." Så det er for mig en frigørelse på samme stil som på din tid. Men det her er virkelig et højtråbende skrig fra mig, det her.

Louise Lindblad: Lara, hvis vi skal komme nærmere på at forstå, hvorfor man er Side 9-pige i dag... Vi talte i telefon sammen for et par dage siden, hvor du sagde, "Det er nærmest en identitet for mig." Altså, jeg blev lidt overrasket over det her med, at du jo... Jeg troede, man fik taget et billede, og så var man Side 9-pige en eller to gange. Men du har været det de sidste syv år, og for dig er det nærmest en del af at være dig. Vil du ikke prøve at forklare, hvad det går ud på?

Lara Denice: Jamen altså, jeg identificerer mig som Side 9-pige. Hvis folk spørger, hvad jeg laver, så siger jeg, "Jeg er Side 9-pige." Jeg identificerer mig som Side 9-pige, fordi vi er en lille del ud af hele Danmark. Det føles lidt som at have en familie. Men der er jo rigtig, rigtig mange, der er Side 9-piger, men vi er en lille, hardcore gruppe, der kender hinanden, fordi vi har været dem, der har været med til arrangementer og været dem, der har været valgt som læsernes favoritter og sådan noget. Så vi har lært hinanden at kende, og vi har også en gruppe. Og Mette, som stod for Side 9, før hun blev fyret, hende kaldte vi Mette-Mor. Og så havde de tit en praktikant inde, som skrev... eller en journaliststuderende, som skrev teksterne. Og vi havde et personligt forhold til hinanden. Det var, ligesom vi var en familie. Og de Side 9-piger, jeg kender, og mig selv har jo været det igennem mange år. Der er en, jeg kender, der har været det i 30 år eller sådan noget.

Når du først har prøvet det én gang... Det er bare noget specielt. Man føler sig som en del af en speciel subkultur eller et eller andet. Og jeg har en stor kærlighed for Side 9-pigen. Altså, jeg ville ikke kunne forestille mig, hvis det forsvandt. Derfor er det også med grædende, brændende hjerte, at jeg har set til, hvordan Side 9-redaktionen er blevet ødelagt. Og det er vi mange, der er rigtig kede af.

Louise Lindblad: Jeg kan afsløre, at jeg har været ude og tale med Henrik Qvortrup, Ekstra Bladets nye chefredaktør. Det skal vi høre i anden del af programmet. Så skal du prøve at høre, hvad han har at sige.

Lara Denice: Jeg er virkelig spændt på det.

Louise Lindblad: Ja, for det er jo lidt spændende, hvad der skal ske med Side 9-pigen, nu hvor der er kommet ny chefredaktør. Så det har han prøvet at svare på, og det kommer vi til at høre senere i programmet. Men Pia, synes du egentlig stadig, at Side 9-pigen er et symbol på frigørelse eller frisind, som hun var i 70'erne?

Pia Fris Laneth: Altså, det har svært ved at se. Men jeg kan jo høre på dig, at du oplever det samme, som jeg gjorde. Så jeg tror, at man bliver nødt til at tænke det som, at frisind og frigørelse er ikke det samme, når det er sådan for den enkelte personer i enkelte grupper. Der kan godt være meget stor forskel på, hvordan man ser på de sager. Jeg ved i hvert fald, at det vil være...

Louise Lindblad: Men fra dit perspektiv så ser du det ikke som frisind og frigørelse i dag?

Pia Fris Laneth: Det har jeg svært ved. Men når jeg hører Denice, der siger, "Det her handler om, at jeg vil vise mig, som jeg er. Jeg vil have lov til at vise mig som en kvinde med seksualitet, der leger med alle de udtryk som en hofteholder, selvsiddende strømper, bh og alt det der." Så kan jeg godt høre, at det stadigvæk er en seksuel frigørelse, som foregår for kvindeligheden. Og det kan jeg jo ikke lade, som om ikke bliver sagt. Det hører jeg jo efter.

Mette Byriel-Thygesen: Hvis man skal kigge på Side 9-pigen som kulturelt eller kulturhistorisk fænomen, så kunne man jo lave det vildeste forskningsprojekt, fordi nu sidder vi her og kigger bare på tiden fra 70'erne, hvor vi godt kan afsløre, at der er det jo måske også meget naturlige bryster. Man kan se, det er nøgenhed. Jeg vil også vove at kunne påstå, at gennem årtierne kan man også se, hvordan sådan noget som kønsbehåringmoden i den grad ændrer sig og går op og ned. Så i virkeligheden kan man sige, de her Side 9-piger siger jo også bare sindssygt meget om, hvordan skal vi udtrykke os selv seksuelt? Hvad har moden været inden for, hvordan skal bryster se ud, hvordan

skal numsen se ud, hvordan skal kønsbehåringen se ud? Så det kunne altså være det vildeste forskningsprojekt at lave Side 9-pigen i 50-60 år.

Louise Lindblad: Jo. Mette, jeg tænkte også på i forhold til nu, hvor vi talte lige før om frisind... Altså, når man kigger på de dér billeder - også dem til venstre for år 2000 og frem - så kan man godt tænke, at vi bryster os tit af som land, at vi er så frisindede, og det kan man også godt tænke, når man ser på de her billeder. Men så kan man også høre de fordomme, som vi har været inde at berøre og måske nogle af de spørgsmål, jeg stiller dig, hvor jeg er sådan lidt, "Hvordan kan det være, du har lyst til det?" Altså, er vi så frisindede, som vi går og tror? Og hvordan har frisindet udviklet sig over tid?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tror i hvert fald, det er meget vigtigt at sige også, som Pia var inde på, at vi jo også er det første land i verden til at frigive billedpornografien. Det giver danskerne på en eller anden måde sådan en oplevelse af, at vi er first movers. Vi er dem, der altid er i front, når det gælder frisind og seksuel tolerance. Og jeg må sige, at i 2021 er der bare flere faktorer, der peger i retningen af, at vi måske ikke helt er det folkefærd, som vi har været engang. Og det har vi jo også nogle gange talt om i forhold til bare det her med, at man i dag kan få badetøj til piger på tre år på stranden. Der kan være børn, der er bange for at bade sammen. Den her store SEXUS-undersøgelse viste jo netop også det her med, at der er faktisk en hel del danskere, der også er utilfredse med deres udseende og ikke har lyst til at vise sig frem og sådan noget. Så der er bare en del ting, der også peger i retningen af, at vi måske ikke helt er der, hvor vi er et enormt frisindet folkefærd.

Louise Lindblad: Ja. Du markerede, Lara?

Lara Denice: Ja, det er jo også, fordi hvad vi siger udadtil, og hvordan agerer indadtil er noget helt andet. I USA er der meget mere censur og sådan noget udadtil, men de er meget mere frisindede. Altså, du kan bare være, som du er. Du kan være lige, som du er. De er sgu ikke så fordømmende. Og så i Danmark: Udadtil har vi frigivet pornoen og uha, men indadtil er vi pisserådne, altså. Vi er simpelthen så indspiste, og vi pakker os selv ind i bokse. Og nu generaliserer jeg selvfølgelig. Men én ting er at være frisindet udadtil og så være det i praksis. Og der vil jeg sige, at det er vi sgu ikke.

Nå ja, og så for lige at kigge op på denne her lille, fine planche, så synes jeg, at vi

mangler lidt nogle af alle de billeder, der faktisk er nøgne, fordi I har kun taget med undertøj.

Louise Lindblad: Ja, det er rigtigt. Jeg har ikke fået printet et billede ud. Der er også et, hvor du ikke har undertøj på.

Lara Denice: Ja, fordi når man ser serien og sådan noget ude, så er der faktisk flest nøgne billeder.

Louise Lindblad: Men dem, jeg har kunnet finde på nettet, der var der altså flest... altså det var dem her, der kom frem. Men det er rigtig, jeg kunne godt have taget et af dig, hvor du var helt nøgen.

Lara Denice: Der er nemlig rigtig, rigtig mange nøgne billeder, som ligner dem dér rigtig meget.

Louise Lindblad: Jamen, synes du stadig de ligner hinanden?

Lara Denice: Nej, overhovedet ikke. De her er meget mere afslappede. Men jeg ville bare sige, at der er også rigtig mange nøgne, som ikke kun har undertøj på, hvis vi skal give et rigtigt nuanceret billede.

Louise Lindblad: Du har ret.

Pia Fris Laneth: Men det, der jo også virkelig er forandret, det er jo, at kvinders situation i samfundet er helt anderledes, ikke? Altså, det dér billede deroppe af mig er taget tre år efter... Altså, jeg var 17 år, da den fri abort kom. Samme år kom der for første gang ligeløn i de private overenskomster på arbejdsmarkedet. Indtil 1973 på det private arbejdsmarked i industrien havde kvinder fået for nøjagtig det samme arbejde som mænd lavere løn med den eneste begrundelse, at de var kvinder. Men siden da er det jo blevet sådan, at kvinder i lige så høj grad som mænd skal forsørge sig selv. Og det, som er forskellen dér, det er, at i dag tro jeg faktisk, det er rigtig svært at blive ansat i statsadministrationen, hvis man har optrådt i bar røv i Ekstra Bladet. Og det kan man sige, at det er urimeligt. Det synes jeg sådan set er urimeligt, men det er ikke desto mindre et faktum.

Lara Denice: Ingen anelse, jeg har aldrig prøvet. Ha ha ha!

Pia Fris Laneth: Ha! Men sådan nogle overvejelser, det er sådan nogle overvejelser som jeg har gjort mig, fordi jeg har taget den uddannelse. Okay, Pia, der er nogle jobs her i verden, du ikke får, fordi du har optrådt i bar røv på i Ekstra Bladet. Det er klart, at det giver nogle andre... I og med at kvinders livsperspektiv i løbet af de dér 30 år, der er... Eller hvor meget er det? 40 år?

Louise Lindblad: 50, ja.

Pia Fris Laneth: 50 år er der i forskel på os? Nej, det kan der ikke være.

Louise Lindblad: Nej, nej. Jeg har skrevet 45 år her. Undskyld.

Pia Fris Laneth: Okay. Der er sket en ændring, så den måde, kvinder ser på deres liv på, er simpelthen radikalt anderledes. At for de fleste handler det om at få en uddannelse, et job, at kunne forsørge sig selv. Og der må man jo indkalkulere: Er det smart her at have vist sin bare røv i Ekstra Bladet? Og det er det for de fleste helt klart ikke.

Mette Byriel-Thygesen: Nej. Hvad siger du til det, Lara? Du vil lige svare.

Lara Denice: Jeg kender folk, der laver porno, som sidder i høje stillinger med dataanalytikere og sådan noget.

Pia Fris Laneth: Det er godt. Det synes jeg. Det er jeg glad for at høre.

Lara Denice: Det er heldigvis ikke... Altså, der er nogle af dem, der har egne virksomheder, og som klarer sig udmærket godt. Der er nogle, der er strippere, det er rigtig nok. Men der er altså også nogle, hvor du bliver overrasket over, hvordan de ser ud, og de sidder i nogle rigtig gode stillinger.

Louise Lindblad: Mette, er det ikke præcis det, som også den fjerde bølge af feminisme kæmper for? Måske ikke at kunne lave porno, men at kunne gå i det tøj eller tage

det tøj af, som man har lyst til, uden at man skal dømmes som mindre intelligent eller mindre egnet til en eller anden stilling. Er det ikke præcis det, de kæmper for?

Mette Byriel-Thygesen: Jo, og i virkeligheden også det her med at kunne stå ved sin seksualitet, vise sin seksualitet og stadigvæk også blive taget alvorligt. Det er i hvert fald noget af det, som har kørt en del i den fjerdebølgefeminisme.

Louise Lindblad: Men det er også derfor, jeg bliver så forvirret. Det tror jeg, du var inde på i starten, Lara. Der er både nogle, der mener, det her er kvindeundertrykkende, men samtidig er der måske også nogle feminister, der ville sige, "Hey girl! Det skal du fandme bare gøre, det dér!" Altså, så jeg bliver forvirret over, hvor vi står henne lige nu.

Pia Fris Laneth: Det er, fordi vi ikke er enige. Vi står ikke samme sted.

Lara Denice: Nej, det er også lidt forskellig tid nu, tror jeg. Altså, jeg kender en. Hun er Side 9-pige, og hun har en virksomhed med mange ansatte og alt muligt, og hun klæder sig, som man ikke ville synes var i orden i dag med mavebluser og sådan noget. Og hun klarer sig fint.

Louise Lindblad: Ja. Vi skal have en jingle, så kører vi videre bagefter.

Du lytter til Sexhundredetallet med Mette Byriel-Thygesen og Louise Lindblad.

Mette Byriel-Thygesen: Ja. I 45 år har Side 9-pigen været et pikant og afklædt indslag i Ekstra Bladet. Så spørgsmålet er, om epoken er ved at være slut. Og Louise, vi har jo besluttet, at vi også skal zoome lidt mere bredt ud fra Side 9 og også tale om dansk lummerkultur.

Louise Lindblad: Ja, og det skal jeg lige forklare. Det er, fordi da vi ligesom skulle planlægge det her program, der var arbejdstitlen egentlig til at starte med "Portræt af dansk lummerkultur." Altså I ved de her jokes under bæltestedet, "det sagde hun også i går"-jokes, plakater og kalendere på værkstederne, som vi i hvert fald har haft og garanteret helt sikkert stadig er derude. Altså den her lummerhed, der sådan lidt lurker under overfladen. Det ser jeg i hvert fald som noget, der har været utroligt dansk, altså en del af vores kultur på en eller anden måde. Og så kom jeg bare til at tænke på, "Jamen alt-

så, hvad skal der blive af den her et år efter Sofie Lindes tale?" Vi har haft et år med MeToo. Er der stadig plads til den her lummerhed i det samfund, vi står i i dag? Og Mette, til at starte med vil jeg gerne lige høre, hvad du tænker om det.

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tror i hvert fald også, qua det vi snakkede om før med frindsind, at det har været enormt væsentligt for danskere op gennem de sidste 50-60 år, at vi har haft... Også det her med den danske humor, den grove humor, og i virkeligheden også, at vi også ser os selv som et folkefærd, der kan gå ret langt i grænseoverskridende jokes. Og igen det der med, at så vil vi rigtig gerne se os selv som nogle, der sagtens kan joke med sex. Og vi skal tage den lige til stregen, måske hellere gå lidt over stregen i forhold til den lummerhedsjokes, end vi skal holde os tilbage. Altså, dansk humor er jo også et fænomen for sig. Men jeg tror, det har været vigtigt for os, at man ligesom har kunnet sige, at der er i hvert fald ikke noget, som vi ikke kan joke med som dansker.

Louise Lindblad: Jeg har lidt et par eksempler med, som jeg vil afspille for jer. Og den første er Folketingets åbningsdebat i 2009.

"Men det er ikke sådan, jeg anklager fru Helle Thorning-Schmidt for at være for stram - altså i Politiken. Mere sådan, at..."

Louise Lindblad: Ja, det var altså Eyvind Vesselbo, som vi hørte her, der sigter mod Socialdemokratiets udlændingepolitik, men tydeligvis bliver misforstået. Altså, hans kollegaer fniser lidt af det her, han siger med, at Helle Thorning er for stram. Kan I huske den?

Lara Denice: Ha ha ha! Jeg synes også, den er sjov!

Mette Byriel-Thygesen: Jeg synes, det var mænd, der grinte.

Louise Lindblad: Nej, Helle Thorning griner også selv. Hun bukker sig simpelthen forover af grin. Og det er jo på Folketingets talerstol, at vi fniser lidt af, at Helle Thorning er for stram.

Lara Denice: Det er sådan, "Ha ha, den kan misforstås!" Det sker overalt.

Louise Lindblad: Ja, og så her fra kulturlivet kommer der et eksempel:

"Klatten skal ind mellem stængerne / sikke en dejlig sport / her må du ikke bruge hænderne / så bliver du straffet hårdt."

Louise Lindblad: Ja, "klatten skal ind mellem stængerne," sang Det Brune Punktum ved EM i Holland og Belgien i år 2000. Altså, det er bare lige et par eksempler på den her lummerhed, der i hvert fald har været en del af vores kultur. Hvad tænker I to, Pia og Lara, er der stadig plads til at komme med en joke under bæltestedet på en arbejdsplads i dag efter MeToo?

Pia Fris Laneth: Altså, jeg må bare sige, at min far har været bartender og en del af tiden i Nyhavn. Jeg er simpelthen opdraget med lumre vittigheder, siden jeg var lille, og jeg har en frygtelig ukorrekt humor. Jeg kommer til at grine af den slags, altså ikke fordi jeg vil, og hvis jeg skal analysere det, synes jeg også, det er lidt for galt. Men jeg må bare sige, at jeg kommer til at grine af det. Jeg har en sømandshumor. Og jeg ved ikke, om jeg nogensinde vokser fra det.

Louise Lindblad: Nej, men det kan jo godt lige pludselig blive problematisk, hvis man måske især som chef kommer til at køre med på de her jokes på arbejdspladsen. Det er jo sådan nogle ting, som bliver opfattet krænkende af nogle kvinder. Så hvor skal man lige stille sig i dag? Altså, kan I godt forstå, jeg tænker sådan? Det er svært.

Pia Fris Laneth: Det kan jeg sagtens forstå. Det er heller ikke noget, jeg praler af. Jeg siger bare, jeg kan godt forstå dem, der kommer til at grine. Fordi det er noget med en måde. Altså, humor er netop en kultur. Så der er noget, man griner af, der trykker på nogle bestemte kontakter. Så jeg kan godt forstå, at Helle Thorning, som er opvokset på Vestegnen, knækker sig sammen af grin over det dér. Det ville jeg også selv gøre. Og så ville jeg tænke, "Ej, det var nok ikke så heldigt."

Men måske er det også dér, hvor vi er i en brydningstid, og hvor man så må forhandle. Hvis det går op for folk, at der er nogen, der faktisk føler sig krænkede og føler sig utilpas - det er jo ikke meningen med den slags jokes. Og så forsvinder de af sig selv, fordi det netop ikke er meningen, at der er nogen, der skal føle sig utilpas, eller at man skal nedgøre dem, fordi så er det ikke vittigheder, så er det ondskabsfuldheder. Så det kommer

til at ændre sig, når det går op for... Men det kommer ikke over night, fordi der er nogen, der plejer at være onkel med tøj-humor og vil have credit for det, som finder ud af, at de må tillægge sig en helt ny stil. Der er jo noget, der bliver taget fra dem. Sådan er det altid i kulturforandringer: Der er nogen, der mister noget. Og dem, der har været sjove på den måde, de mister nogle færdigheder, og skal de finde nogle nye, og det bliver de selvfølgelig sure over. Det er klart.

Mette Byriel-Thygesen: Nu kom der en rapport i den her uge, der også har undersøgt det her med, oplever danskerne faktisk, at der er sket en ændring? Og der er der faktisk en overvejende del af danskerne, der svarer, at de egentlig er ret glade for, at der er kommet fokus på det her med grænseoverskridende adfærd og jargonen. Og i virkeligheden handler det måske også om, at det kan godt ske, at der ikke er så meget, der ændret sig fra dag til dag, men måske bliver man bare bevidst om, at så kan de godt ske, at man er gået over grænsen eller har måske trådt andre over tærerne. Så man måske i virkeligheden også bare kan sige, "Gik jeg over grænsen der? Måske skulle jeg lige tage den op, efter jeg har gjort det."

Louise Lindblad: Mette, du tror ikke, det er sådan, at vi lige nu kommer til at stå ret hurtigt i en situation, hvor vi bliver helt akavede over for hinanden og sådan, "Åh nej, må jeg sige...?"? Altså, tror du stadig, de her lumre jokes kommer til at være en del af arbejdspladsen og en del af vores sociale sammenhænge og sådan noget?

Mette Byriel-Thygesen: Jeg tror også, det er vigtigt at sige, at den her debat foregår jo altså også forskellige steder i Danmark i forskellige sociale lag og i forskellige miljøer. Og jeg tror helt sikkert, der vil være miljøer også i arbejdssammenhænge, hvor man kommer til at tage det meget bogstaveligt og kommer til at blive voldsomt akavede og tænke over selv de mindste ting og i virkelighed også have berøringsangst og måske have svært ved at slappe af. Men så tror jeg altså også, der er en forholdsvis stor del af Danmark, hvor det her måske ikke er noget, der fylder specielt meget.

Louise Lindblad: Ja. Nu hvor vi er ved MeToo, så kunne jeg egentlig også godt tænke mig, at I lige svarer på vores indledende spørgsmål, altså: "Er der plads til Side 9-pigen i dag 2021, her et år efter MeToo virkelig brød ud i Danmark? Hvad er jeres holdning til det? Altså, skal hun stadig være her, Side 9-pigen?"

Lara Denice: Ja, jeg synes selvfølgelig, hun skal være her, fordi der bliver nødt til at være bare en lille smule af denne her krænkellesadfærd. Så man kan sige, at så længe det - for eksempel med de lumre jokes - så længe det ikke er personligt møntet på nogen, så ville det da være sørgeligt, hvis vi lever i et samfund, hvor vi kan tage lidt pis på tingene. Altså, alle menneskers hjerne fungerer jo lidt lummert. Altså, mennesker tænker på sex mange gange om dagen. Og hvis vi skal gå og klemme mig selv ned... Det ville være så sørgeligt, at folk ikke kunne have det sjovt mere. Og med hensyn til Side 9-pigen, så håber jeg jo, at hun bliver. Altså, sidste gang kom der ramaskrig, fordi de prøvede at tage hende væk. Det er ligesom en del af historien. Jeg ser det lidt som en kulturskat på en eller anden måde. Jeg synes ikke, det er ikke bare et billede. Hun er ikke en gang på side 9 mere. Hun har ikke en gang ret meget plads. Hun får ikke en gang en...

Louise Lindblad: Hun er da på side 9?

Lara Denice: Nej, Side 9-pigen er ikke på side 9. Det har hun ikke været længe.

Louise Lindblad: Vi har et Ekstra Bladet liggende. Det skal jeg lige tjekke.

Lara Denice: I mange er hun ikke. Hun er ikke altid på side 9 mere i hvert fald.

Louise Lindblad: Altså, her er hun på side 9, ikke?

Lara Denice: Nå, okay. Det er ikke altid, hun er på side 9 nemlig mere.

Mette Byriel-Thygesen: Men man kan også sige, at nu hvor Ekstra Bladet jo har fjernet de her massageannoncer, Lara, tænker du så... Er Side 9-pigen så ikke den næste, der står for skud?

Lara Denice: Men det er da noget helt andet.

Pia Fris Laneth: Der er sgu da forskel! Hallo! Vi laver en Side 9-pigefront herovre på denne side. Ha ha!

Louise Lindblad: Jeg troede faktisk, I to ville være lidt mere uenige, end det viser sig, at I har været.

Lara Denice: Hvorfor? Vi har da meget til fælles. Vi har jo frigørelsen. Hun er jo et arbejdsliv, hvor hun kan se... Vi er jo ikke uenige, hun kan bare se et sted i arbejdslivet, hvor jeg ikke er lige nu, hvor hun kan sige, "Jamen, det kan godt gå hen at blive et problem." Men vi er jo enige. Jeg har lyst til at lave en demonstration med alle side 9-piger, hvor vi går topløse rundt i byen og siger, "Bevar Side 9-pigen."

Louise Lindblad: Vi er faktisk kommet dertil, hvor vi skal høre, hvad der skal ske med Side 9-pigen. Altså, jeg skal afspille det her interview, jeg har lavet med Henrik Qvortrup, som jo afløste Poul Madsen i sommer som chefredaktør. Og jeg kom til at starte med at spørge ham om, "Hvad synes du egentlig om Side 9-pigen som fænomen? Jeg ved ikke, om du har haft så lang tid til at tænke over det. Du er lige startet." Og så svarede han det her:

Henrik Qvortrup: Hvis du tror, at jeg ikke her i mine første tre måneder på Ekstra Bladet har haft tid til at tænke på side 9-pigen, så er jeg simpelthen nødt til at korrigere dig, fordi det har jeg. Også fordi det er faktisk et af de spørgsmål, jeg hyppigst får stillet: Hvad nu med Side 9-pigen? Og det tror jeg, jeg får stillet, fordi der jo på det seneste er sket noget på Ekstra Bladet. Altså, min forgænger Poul Madsens sidste embedshandling var at fjerne massageannoncerne fra de bageste sider i printavisen. Vi har fjernet kommentarsporet, som vi kaldte Nationen. Så der sker nogle ting på Ekstra Bladet, ting, der har kendetegnet Ekstra Bladet i mange år, som så er forsvundet.

Og det afføder naturligvis spørgsmålet: Hvad så med Side 9-pigen? Skal hun også ud af vagten? Skal vi have et Ekstra Bladet uden Side 9-pige? Og nu skal man jo ikke livsforsikre nogen og sige, at Side 9-pigen kan være fuldstændig sikker på, at der ikke bliver rørt ved hendes placering i Ekstra Bladet nogensinde, men jeg vil godt afsløre så meget, at mine overvejelser indtil videre går ikke på at fjerne Side 9-pigen. Jeg synes, hun hører til i Ekstra Bladet. Hun er en del af Ekstra Bladets historik. Det er hun på såvel ekstrabladet.dk, men også i længste forløb i printavisen. Så jeg synes, det ville være at ændre på et helt grundlæggende træk ved Ekstra Bladet, noget der karakteriserer Ekstra Bladet, hvis vi fjernede hende. Det er jo ikke det samme som at sige, at Ekstra Bladets Side 9-pige skal se ud, præcis som hun altid har set ud.

Louise Lindblad: Hvad betyder det? Hvordan skal hun så se ud?

Henrik Qvortrup: Jamen, hvis du ser gennem historien, så har Ekstra Bladets Side 9-pige jo optrådt i mange... Altså, det eneste, der sådan set har været fælles for hende, er, at hun har været en kvinde. Ej, der har lige været nogle få undtagelser, typisk i anledning af Pride eller sådan noget. Men i det store billede har det været kvinder hele vejen igennem. Men hvis du går årtierne igennem, så vil du se mange forskellige udgaver. Der har været perioder, hvor Side 9-pigen har set ud på én måde, og så er der perioder, hvor hun har set ud på en anden måde. Der har været tækkelige perioder. Der har været mindre tækkelige perioder. Altså, så tingene har simpelthen forandret sig.

Louise Lindblad: Ja, og hvordan ser du hende nu? Hvis vi slår op på side 9 i dag, hvordan ser hun så ud nu? Og hvordan vil du gerne have, hun skal se ud i fremtiden?

Henrik Qvortrup: Jamen, jeg synes... Nu er det sådan lidt underligt at sidde og snakke om det her, fordi så skal jeg sidde her og give karakterer til mere eller mindre afklædte kvinder, der optræder i min avis. Men jeg synes, at når Side 9-pigen er bedst, så er det den her helt almindelige, gerne smukke kvinde. Men alt, hvad der smager af noget, der er pornografisk, lummert, synes jeg ikke, vi skal tilstræbe. Det er altså den her naboens datter-stemning.

Louise Lindblad: Som hun også var i 70'erne.

Henrik Qvortrup: Som hun også var i 70'erne. Det synes jeg på en eller anden måde er meget Ekstra Blads-agtigt.

Louise Lindblad: Men det er hun ikke nu.

Henrik Qvortrup: Nej, det er rigtigt. Der er dage, hvor side 9-pigen er måske knap så meget, hvad man kunne forbinde med naboens datter. Det er jo sådan noget, vi hele tiden justerer ind efter, at udtrykket er det rigtige. Og det er jo helt indlysende, at Side 9-pigen skal have et præg eller se ud på en måde, så det svarer til tidsånden. Og det kan godt være, vi måske her på det seneste er gledet lidt for meget over i en tilstand, hvor det ikke så meget er naboens datter, som det var engang.

Louise Lindblad: Ja. Nu siger du selv det her med tidsånden. Man kan sige, at nu har vi lige haft MeToo, hvor Ekstra Bladet også har haft en sag og sådan noget. Nu var jeg inde her i dag og kigge på side 9-sektionen inde på jeres hjemmeside, hvor man kan rate, hvor mange hjerter eller stjerner, hun skal have og sådan noget. Altså, kan du godt forstå, når jeg tænker, at det virker bare ikke som en del af tidsånden?

Henrik Qvortrup: Men nu skal du høre her. Jeg tror, man skal sondre her, fordi der er Side 9-pigen, som er den traditionelle, hende der figurerer på side 9 i den trykte avis. Det var jo hende, der startede det hele. Da Side 9-pigen blev opfundet, var der jo ikke noget, der hed nettet. Så er det klart, at så er der sket en videreudvikling, fordi vi i dag også har Side 9-piger i nogle universer på nettet. Og der skal jeg skal være den første til at erkende, at der går vi skridtet videre, også adskillige skridt videre, end det man ser i printavisen. Synes jeg, det er et problem? Nej, det synes jeg faktisk ikke.

Men jeg vil godt give dig ret så langt, at der nok - ikke bare nok - at vi savner en ligevægt, fordi der er jo ikke nogen fotogallerier, hvor kvinder kan rate lækre mænd. Der er kun billedgallerier, hvor læserne kan rate nogle Side 9-piger. Og det er jo bestemt noget, som indgår i mine overvejelser, om vi skal få rettet op på den skævhed. Jeg er omvendt ikke så bange for det her med, at det skulle være forfærdeligt kvindeundertrykkende, at Side 9-pigen optræder i den udformning, som hun optræder i på nettet, så lang tid vi sikrer, at det tilbud - forstå mig ret - vi giver mændene, at vi giver et lignende tilbud til kvinderne, der jo givet vis også har lyst til at se på flotte mænd.

Louise Lindblad: Okay. Andensidste spørgsmål. Jeg har to tilbage. Nu siger du selv, at det her med at give mændene noget og at give kvinderne noget... Jeg ved godt, jeg skal forstå dig ret. Men hvis du skal prøve sådan - altså, nu er det jo sådan et historisk program, hvor vi kigger over tid. Er Side 9-pigen stadig er til for sig selv, og fordi hun er frigjort seksuelt, eller er hun til for mændenes behov og for at tilfredsstille mændene på en eller anden måde? Hvordan ser du på det?

Henrik Qvortrup: Jeg synes grundlæggende, at hvis man vælger at blive Side 9-pige i Ekstra Bladet, så er det et modigt træk. Altså, det er jo det fint, at der er kvinder, der er så ét med deres krop, at de ikke har noget problem med at blive fotograferet til side 9 i Ekstra Bladet. Omvendt er jeg jo ikke dummere end, at jeg ved og godt er klar over, at Side 9-pigen er jo også - lad os kalde det et tilbud i mangel af bedre udtryk - et tilbud til især de mandlige læsere. Og da Side 9-pigen i sin tid blev opfundet, var det jo helt sen-

sationelt, fordi der kunne man ikke finde den slags igen i gåseøjne "tilbud" andre steder derude. Det kan man mindst talt i dag - også noget, der er væsentligt mere eksplicit end det, vi præsenterer. Men hvis jeg sad her og benægtede, at Side 9-pigen nok søges mere... Altså, at der er flere mænd, der kaster et blik på hende end kvinder, så ville jeg jo være mere naiv, end godt var. Og det er også derfor, jeg tilføjer, at jeg synes, det ville være fint, hvis vi kunne have et lignende tilbud til kvinderne.

Louise Lindblad: Ja. Er I overhovedet de rigtige afsendere for sådan noget? Altså, du siger, man kan finde det alle mulige steder. Billeder af afklædte både mænd og kvinder. Er I overhovedet de rigtige afsendere?

Henrik Qvortrup: Jamen, hvorfor skulle Ekstra Bladet ikke? Altså, smukke kvinder, ligesom smukke mænd, er en del af livet. Altså, hvorfor skulle vi ikke give vores læsere den mulighed for at kigge på det? Det ser jeg simpelthen ikke noget problem i.

Louise Lindblad: I er jo et journalistisk medie. Hvad er formålet?

Henrik Qvortrup: Jamen, formålet er, at vi giver et frikvarter midt i alt det andet. Man kan jo sagtens være et seriøst afslørende medie, der bider magthaverne i haserne og alt det, Ekstra Bladet skal være, og så samtidig have en Side 9-pige eller for den sags skyld en Side 9- eller Side 10- eller Side 8-mand. Jeg ser simpelthen ikke noget modsætningsforhold der.

Louise Lindblad: Okay. Sidste spørgsmål. Du sagde det lidt i starten, men hvis du lige vil sætte nogle afrundede ord på... Har vi Side 9-pigen om fem år, og hvordan ser hun så ud om fem år, hvis vi stadig har hende?

Henrik Qvortrup: Ja, altså... Med fare for, at jeg bliver overhalet indenom af en tidsånd, jeg ikke kan stoppe, så vil jeg sige, at vi har Side 9-pigen om fem år. Det er mit bedste bud i dag.

Louise Lindblad: Vil hun se anderledes ud måske?

Henrik Qvortrup: Det gør hun. Hun ser nok anderledes ud, fordi al historik tilsiger, at Side 9-pigen og det udtryk, hun har i vores avis, forandrer sig med tiden. Så ja, jeg tror, hun ser anderledes ud.

Louise Lindblad: Vi har Side 9-pigen om fem år, siger Henrik Qvortrup.

Lara Denice: Wohoo!

Louise Lindblad: Mens hun ser måske anderledes ud. Du er du glad, Lara?

Lara Denice: Ja, det er jo klart, fordi trenden ændrer sig. Det er det, han mener. Ej, hvor fedt! Jeg kan godt lide ham! Jeg var sådan lidt, "Hvem er den dude, der skærer ned på Side 9-redaktionen?" Men jeg kan virkelig godt lide ham. Han har de samme værdier, som jeg har også. Altså, jeg kan godt lide, at han er sådan lidt, "Slap nu af. Det sgu helt fint." Jeg kan godt lide, at jeg synes, han tør at tænke...

Pia Fris Laneth: Men han tør ikke sige, hvad det er, der afgør, om Side 9-pigen er der. Det er nemlig: Sælger det aviser, eller sælger det ikke aviser?

Lara Denice: Ja, men det er jo også, fordi sex sælger. Og det var da sikkert også derfor, det startede.

Pia Fris Laneth: Altså, i det øjeblik, hvor mænd begynder at tænke, at det er at tale ned til deres intelligens, så gider de ikke mere.

Lara Denice: Så længe det sælger og er populært.

Pia Fris Laneth: Ja, og det bliver de ved med at måle på. Også hvordan: Vil mænd helst have kvinder i sexet undertøj, eller vil de helst have naboens datter? Vil de helst have eksotisk udseende kvinder, eller vil de helst have...?

Lara Denice: Ja, så tilpasser de det.

Pia Fris Laneth: Ja, de tilpasser det hele vejen. Det handler om penge.

Lara Denice: Det er penge. Men jeg er glad for, at det bliver. Og så kunne det da være hyggeligt, hvis vi fik Side 9-brødre. Uuh! Så kunne vi blive en stor familie af Side 9-piger og -mænd. Det kunne da være skidehyggeligt. Men jeg ved, at de tænker på penge. Så længe der er penge i Side 9-pigen, og så længe hun trækker seerne op, så er det jo klart, hun bliver. Og hvis der ikke er nogen, der gider at se på hende, så bliver hun jo fjernet.

Louise Lindblad: Der er ikke noget i dig, der stritter, når du hører det, som Pia siger nu med, at de gør det jo for at tjene penge, de gør det for at give et tilbud til mændene? Der ikke noget, der stritter i dig, når du hører det?

Lara Denice: Nej, overhovedet ikke. Det er da klart. Sex sælger. De bruger sex overalt. Selv til reklamer til apps for børn laver de reklamer med sex.

Louise Lindblad: Og du har ikke noget imod at blive - altså, nu siger jeg i gåseøjne - "solgt" til, at nogle mænd skal kigge på dig?

Lara Denice: Nej, vi laver da mænd, der kan blive solgt til kvinderne. Så er det jo fint. Jeg er sgu ligeglad. Altså, jeg har jo skrevet under på det, fordi jeg ved, hvad jeg går ind til. Jeg ved da godt, at sex sælger. Jeg ved, jeg er med til at skabe seere til deres blad. De er med til at give mig rigtig god reklame.

Pia Fris Laneth: Set fra kvindernes synsvinkel, også da jeg var helt ung og blev stillet det der spørgsmål, så tænkte jeg, "Jamen, det, der er det underlige, er, at mænd vil betale penge for at se en nøgen kvinde." Altså, hvis vil det, jamen for Sørensen da!

Lara Denice: Mænd vil betale penge for alt.

Pia Fris Laneth: Men jeg synes i øvrigt, at jeg kan godt se din overordnede forbindelse fra MeToo til massageannoncer til Side 9-pigen, men der er altså nogle afgørende forskelle. MeToo er krænkelse af kvinder, og det her er ikke krænkelse af de kvinder, der lader sig fotografere. De gør det allesammen - inklusiv mig som 20-årig - fuldstændig frivilligt.

Louise Lindblad: Det er helt rigtigt. Og den eneste grund til, vil jeg lige sige, at jeg kobler det sammen, det er, fordi jeg oplever, at der er sket noget i vores samfund. Det har rykket nogle ting med vores samtaler. Altså, det er den måde, jeg kobler det sammen på. Jeg ved godt, det er to helt forskellige ting.

Mette Byriel-Thygesen: Pia, nu lyder det, som om du også håber, at Side 9-pigen består, men ud fra det, Henrik Qvortrup siger, hvor han er sådan, at medmindre der er en meget stærk tidsånd, han ikke kan styre, så vil han også lade den bestå... Én ting er, at man håber det., men tror du, at Side 9-pigen eksisterer om fem år, hvis du skal tage dine fremtidsbriller på?

Pia Fris Laneth: Ja, det tror jeg, ja. For jeg tror stadigvæk, at der er mange mænd, der nyder det privilegie at have den placering i samfundet, så de har retten - altså den kulturelle ret - til at bedømme nøgne kvinder og nyde nøgne kvinder i al offentlighed og diskutere dem. Det er et stort privilegie. Det giver de ikke sådan lige slip på.

Mette Byriel-Thygesen: Og Louise, nu sidder vi jo begge to her gravide med en pige inde maven begge to.

Louise Lindblad: Ja, det er rigtigt. Vi har faktisk...

Lara Denice: Også dig?

Louise Lindblad: Jeg er også gravid. Vi har seks piger i studiet i dag.

Mette Byriel-Thygesen: Skal vi give dem et godt råd, når de kommer til os om 17-18 år og gerne vil være Side 9-piger?

Pia Fris Laneth: Ja, altså jeg har to steddøtre, som jeg fik, da de var 11 og 14 år, og jeg har det sådan, at jeg ville have låst dem inde i skabet, hvis jeg havde mulighed for det. Men det er jo, fordi jeg vidste, at de begge to gerne ville have en akademisk karriere. Jeg kunne bare forudse, hvad jeg ikke selv kunne, at det kunne give dem problemer.

Louise Lindblad: Og bliver du sur over, at det er sådan?

Pia Fris Laneth: Altså, jeg er egentlig mere sådan grundlæggende irriteret over det der med, at mænd stadigvæk har så meget kulturel magt. At det er dem, der har privilegiet til cigaretter, whisky og nøgne piger, som det engang blev sunget, ikke? Og den forskel mellem kønnene irriterer mig. Altså, jeg tror sådan set, at det ville hjælpe på mit humør, hvis der kom en Side 9-mand.

Lara Denice: Ja, det tror jeg virkelig!

Pia Fris Laneth: For så var der ligesom sådan en anerkendelse af, at det går begge veje. Så kan man jo så selv bestemme.

Lara Denice: Champagne, mænd, og vi skal da have det samme.

Pia Fris Laneth: Det synes jeg ville være en offentlig anerkendelse af, at kvinders seksualitet altså også handler om at kigge på nøgne mænd. Og det ville så være et nybrud, fordi det har jo været en kamp, der er kæmpet af kvinder. Kvinder har skullet kæmpe for at have seksuel lyst og at kunne objektivere mænd, se dem som lækre og gå efter at lægge dem ned. Altså simpelthen gå efter den seksuelle nydelse og selv fange dem, lægge dem ned og få sine orgasmer og selv være ansvarlig for dem. Det er jo en kulturel revolution, ikke?

Lara Denice: Altså, igennem tiden har det visuelle jo altid været mere til mænd, der har interesseret sig for at se på billeder af kvinder. Kvinder er ikke lige så interesserede i at se på billeder omvendt. Men jeg synes stadig, det skal være der, fordi jeg kender mange, der godt ville kunne lide det. Og jeg vil da elske... Men så skal det virkelig være en lækker mand, og så vil rate ham også.

Pia Fris Laneth: Men der sker jo også en ændring fra, at det engang kun var mænd, der så pornofilm.

Lara Denice: Ja, jeg gør det selv.

Pia Fris Laneth: Ja, det udligner sig over tid.

Lara Denice: Ja, netop, og ved du hvad? Alle mine veninder kigger på numser. De skal have nogle booty-billeder også.

Louise Lindblad: Vi bliver simpelthen nødt til at runde af nu. Jeg er ked af det. Ha ha!

Mette Byriel-Thygesen: Så hvis vi skal prøve lige at opsummere, så har vi i dag været på en rejse gennem Side 9-pigens 45-årige kulturhistorie. Vi har to levende eksempler på meget forskellige årtiers trends inden for Side 9-pigebilleder. I repræsenterer også, kan man sige, måske det meget naturlige i 70'erne og det lidt mere opstillede, der måske især har hersket siden nullerne. Så synes jeg egentlig også, det er interessant, at vi har diskuteret Side 9-pigens berettigelse af eksistens efter MeToo og ikke mindst hørt fra chefredaktør på Ekstra Bladet, Henrik Qvortrup, at Side 9-pigen selvfølgelig består og har en fremtid, hvis det står til ham. Så jeg vil egentlig bare sige tusind tak til jer begge to, fordi I kom og gjorde Louise og jeg klogere på det her faktisk enormt interessante kulturelle fænomen, som Side 9-pigen er.

Sexhundredetallet er produceret af Nationalmuseet for Radio LOUD. Tak, fordi du lyttede med.